

## Előfizetési díj helyben:

Egész évre 10 kor. — fill.  
Egy hóra . . . . . 90 .  
Egy hótre . . . . . 20 .

\*~\*

## Vidékre postai szétküldéssel

Egész évre . . . . . 14 kor  
Fél évre . . . . . 7 .

\*~\*

Egyes szám . . . . . 4 fillér.

# SZEKELYSÉG

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatalai  
Főter 7. szám alatt.

\*~\*

Hirdetések  ezm. 8 fillér,  
iparosok és kereskedők ked  
vezményben részesülnek.

\*~\*

Nyilvánt. soronként 40 fill.

\*~\*

Fézfiratok nem adóznak vissza.

Kiadja a marosvásárhelyi függetlenségi és 48-as párt  
támogatásával  
a „SZEKELYSÉG” lapkiadóvállalat.

Felelős szerkesztő:  
SZ. SZAKÁTS PÉTER.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonja 101. sz.

## Rendőrségünkről.

(o) Ha jól emlékszem, tavaly, éppen november végén a fentti ezimen egy kis közlemény jelent meg fölem. Indított pedig ennek a cikknak a megírására az a körülmény, hogy egy kolozsvári újság erősen ledorongolta a mi rendőrségünket. Ebben a közleményben adatokkal bizonyítottam, hogy a kolozsvári lapnak egy szó igaza sincs. Hanem igazság az, a mit nem említ t. i. egy rendőrnek havi fizetése a levonásokat beleszámítva tizennyolez forint 29 krajczár s ezzel a fizetéssel arányban sincs az a munka, a mit végeznek. Elmondottam, hogy a rendőrt nálunk *szolgai teendőkre* is felhasználták, s ha meggondoljuk, hogy Marosvásárhelynek 20.000 lakosa és 34 rendőre van, azonnal le kell teműnk arról, hogy bár milyen kis mulasztással vádoljuk a közbiztonság védelmére állított hivatali apparátust. De még mondtam mást is. Először: a rendőrnek nem volt *sem tekintélye, sem tudása*. Protekciós urasági kocsisok jutottak eme közszolgálatba s igazán

komikus helyzetbe jutott az a rendőr, a ki érvényesíteni akarta kötelességéből folyó hivatását. Komoly példákkal bizonyítottam, hogy a közbiztonság rosszasságát, nem a szolgálattelvő rendőrök mulasztásai okozzák, hanem *maga a rendszer*, mely minden, csak praktikus nem s melyhez mégis módfelett fagaszkodott az akkori főkapitány. Ezt maga a törvényhatóság is belátta s ennek lett aztán a következménye az, hogy *Schmidt* budapesti államrendőrségi felügyelő kurzust tartott két-három hónapra keresztül a rendőrök kiképzésére városunkban. A kurzus igen szép eredménnyel végződött, a menyében rendőreink begyűkbe szedtek egy csomó paragrafust, az első eset alkalmával azonban, a midőn éppen egy hivatalos urra alkalmazta az egyik rendőr a §-t, összeütközés történt, mert a rendőrnek a törvényekből merített igazsága szemben találta magát a rendőrfőnök urnak a jóbarátai részére csinált *„kivételes paragrafusával.”*

Ekkor aztán olyan zürzavar keletkezett a rendőrök koponyájában, hogy a

mit megtanultak, annak absolut hasznát venni többé nem tudták. Ilyen rend volt mindenütt. Így volt ez a „*posztok*”-kal is.

Beosztották, kiállították bizonyos helyekre, a nélkül, hogy *kellő ellenőrzés* gyakoroltatott volna.

Ma már a posztokat ismét bevonják és utcajárőrökkel próbálkoznak.

Tény az, hogy a cél semmi körülmények között nincs elérve s nem is lehet erről addig komolyan beszélni, míg a rendőrök számát nem fogják bármily kevéssel szaporítani. Örömmel hallom, hogy az új főkapitány a rendőrséget új alapon, más elvből kiindulva akarja szervezni. Az ósdi szokásból végre, valahára kivetkőztetik a rendőrséget és a mi legfőbb, a *„kivételeket”* eltörlik. Most készül a rendőri új szolgálati szabályzat, előzetes beható vizsgálat és tapasztalatok alapján.

A legközelebbi közgyűlésen felfogják vetni aztán a kérdést a rendőrség szaporítása ügyében. Alkalma lesz a törvényhatóságnak akkor mélyebben gondolkozni a rendőrség ügyéről, mert,

## A „SZEKELYSÉG” eredeti tárczája.

### A névtelenek.

Irtá: Szenner József.

Pirkad. A Bihar-ponori hegyek ormán már játszanak a felkelő nap sugarai, míg alant sűrű ködréteg nehezedik a gyorsan tova sikló Szamos völgyére. Az ébredő természet főséges képet nyújt. A nap mindinkább emelkedik a látóhatár fölé, sugarai hévvel csókolják a szomjas földet. A sűrű ködtenger inog — bomlik, lassankint kiemelkedik a völgy öléből s száll föl a magas hegyek ormaira. Ott darabokban lebeg egy ideig s azután eloszlik, szertefoszlik, mint egy tündér-álmom. A néma csendet megtörik az erdő dalosai s az elébb még kihalt természetbe pezsgő élet, elevenség költözködik. A Ponor feletti havas egyik kies tisztásán egyszerű kis házikó bontakozik ki a szertefoszló ködlepéből. Fehérre meszelt oldalát zöld repkény futja körül, tájkát égig nyúló fenyők árnyékolják be. A házikó körüli tisztáson kecskék legelésznek, a fenyők árnyékában egy fiatal pár enyeleg jókedvűen, körülöttük a fűben apró, vidám, nevető gyerekek játszanak.

Mily felséges itt a bérczek között az élet, közel a végtelen Istenhez, távol a sáfar világ vásári zajától! Mily boldog vagyok ebben a csendes magányban, a fenyő koszorúza hegyek között, a nagy természet szabad ölében! Mondá a fiatal asszonyka, szeretettel nézve férjének nemes, nyílt arcába.

Hát igazán még nem bántad meg, hogy elhagytad az otthonod, a nagy világot; nem érzed-e hiányát a nagyuri pompának, a melyben felnőttél; kielégít-e az egyszerű viskó, ez a remete élet? Kérdé gyengéden a férj.

Boldog vagyok, végtelenül boldog, mert szerelmed az enyém, egészen az enyém. A pompa, fény, ragyogás, gazdagság pusztá, sivar lenne nélküled, míg veled ez a kis viskó valódi paradicsom, menny, melynek angyalok ezek a kis ártatlanok. Ez az én otthonom, a vadregényes, néma természet fenséges panorámájával.

Ott „lenn” nyomasztó a levegő, hazugok, képmutatók az emberek, egy nagy színjáték az élet, melynek szereplői befestett arccal, álköntösben játszó végig szerepüket. Szívemből gyűlöltem ez alakoskodó világot, a képmutató sáfárokat, szeretetre csak a te fényes lelked, nemes jellemed maradt.

A többit már tudod.

Árva gyermek voltam, szüleim korán elvesztettem. Gyermekies félelmem tartózko-

dóvá tett az emberekkel szemben, de azért hamar megtanultam ismerni a kapzsi, alakoskodó világot. Mint felsérdült hajadont, kire nagy örökség várt, az udvarlók egész serege lepelt meg, de a kiket szívemből gyűlöltem, mert nem nekem, hanem vagyonomnak szépelegtek. Szívemben a te képed keltette fel azt a esodás érzelmét, a mit szerelemnek neveznek, de a mi nálam az imádással határos.

S a kinek sorsával nem akarta nagybátyád a te sorsodat összekötni, — vágott közbe a férj, — mert . . .

. . . Mert nem volt vagyonod, egészíté ki szeretetreméltó mosolylyal az asszonyka, de volt nemesen érző szíved, ismertem jellemedet, fényes lelkedet . . .

S ezért te lemondál mindenről: kincsről, fényről, névről, csak hogy az enyém lehess!

Neked sincs neved, nekem sincs, folytatá lelkesen az asszonyka; „névtelenek”-nek nevez a környék minket, kik a világ zajából e csendes magányba menekültünk, de azért boldogabbak vagyunk ugy-e, mint azok ott len, kik befestett arccal, álköntösben játszó végig szerepüket?!

A férj meghatottan ölelte keblére a fiatal asszonyt s boldogságtól remegő hangon rebege:

— „Oh milyen asszony vagy te!”

az, a mit oly régóta álmodunk, a *rendőrség államosítása*, egyhamar valóvá nem fog válni.

Egy kis jóakarattal, ha nem is sokat, de legalább valamit ki lehet vinni, mert hát az embernek még is csak a bőre a legbeesebb.

Jelenleg pedig veszélyben van.

### Marosvásárhely népoktatás ügye.

(Folytatás.)

2

Vajjon van-e nagyobb bűn, melyet elkövethetünk a magyarság és a magyar haza jövőjéért boldogulása rovására? Oh nincs! Nem is lehet nagyobb fájdalom és veszteség a gyermekre, s a szülőre nézve, mint megfosztani a kultúra áldásaitól és ezáltal a jövő reményeitől! Nincs, nem is lehet nagyobb bűn, mint parlagon, neveletlenül hagyni azokat az erőket, melyek a magyar államnak nyújthatnának támogatást.

Szerencsétlen anyagi viszonyok vannak városunkban, az igaz, de azért a saját magunk megéheztetése árán sem volna szabad megengedni, hogy csak egyetlen vérünk is elveszzen a tudatlanság és neveltlenség fertőjében. Hát éveken át százak szerencsétlen elhagyottságát nézni, tűrni szabad?

A gazdag, vagyonosabb s talán még a hivatalnok elem valahogy begyurja gyermekét az iskolákba, vagy ha nem lehet, tanítja és taníttatja otthon.

De mit tegyen a szegény napszámos, ki reggel munkába menvén, kizárja gyermekét az utcára?

Vagy talán az nem ember? Hány esetet tudunk, hogy a szegény, elhagyott árva gyermekből jószívű emberek támogatásával, nagy tehetségű és magas állású ember lett. Miért tagadjuk ki tehát a szegényeket a kultúra áldásaiból?

Valóságos megdöbbenéssel olvastam és olvasták velem együtt még bizonyára igen sokan azt a hírt, mely szerint a m. kir. belügyminiszter Marosvásárhely sz. kir. város költségvetéséből törölte az *iskolaépítés tételét* azon indokolással, hogy az *nem gyümölcsöző befektetés*.

Hát van-e gyümölcsözőbb befektetés, mint a nevelésre, a jövő ember munkarejének felépítésére fordított költség?

En nem ismernek gyümölcsözőbb befektetést!

Ideje volna már, hogy magunkhoz térjünk és fel fogván emberbaráti és hazafias kötelességünket, gondoskodjunk, gyermekeink neveléséről.

Mikor idegen ellenség fegyverrel jött hátraunkra, földelni otthonunkat, családi boldogságunkat, vagyonunkat és szabadságunkat, ha más mód nem volt: összeolvasztottuk tornyaink harangjait, odaadtuk kincseinket, vérünket életünket.

Hát van-e nagyobb ellenség, mint a *tudatlanság*? Idegen fegyver gyilkolhat-e jobban, mint tengermekünk a bűnökben? Árthat-e többet otthonunknak, családi boldogságunknak, vagyonunknak az idegen ellenség, mint rosszul nevelt gyermekeink? Sőt árthatnak-e többet szabadságunknak mások, mint saját fiaink, kik neveltlenségük miatt nem tudják felvenni a versenyt

a haladó világ kultur harezában? De nekünk a Kárpátokon belül is számolnunk kell idegen elemekkel és idegen törekvésekkel. Számolnunk kell ezen a helyen is, a fejedelmek által kiváltságokkal bőven ellátott székely fővárosban, hol mint *Bodolla Ferencz dr.*, törvényhatósági bizottsági tag a beiktatott főispánhoz intézett beszédében mondotta: immár *mindennapos vendég az adóvégrehajtó*.

(Folyt. köv.)

### A búr háború.

Kitchener lord jelentése.

Kitchener lord jelentést küldött a hadügyi hivatalnak, hogy az angol csapatok igen sok esetben önkéntesen megadják magukat a búroknak. Ez az értesítés Londonban általános lehangoltságot idézett elő.

A búrok az angol katonákat „Handsup”-nak (Kézet föl!) csufolják, mert ezek, mihelyt komoly ütközetre kerül a dolog, a megadás jeleképpen azonnal fölemelik kezüket.

A lelketlen angolok.

Néhány héttel ezelőtt, mint ismeretes, az angolok Graspán mellett a búr asszonyok sorfala mögül lövöldöztek a búrokra, hogy azoknak golyói ne őket, hanem a fedezetül odaállított asszonyokat találják. Ezt az esetet *Steyn* elnök egyik levelében tudomására is adta Kitchenernek. E levelének tartalmát akkortájt az angol lapok reprodukálták, de az angolokat kompromittáló részeket kihagyták belőle. A kihagyott passzus ugyanis így szól:

„Az ön katonái nem ártalották, hogy védtelen asszonyainkra lövöldözzenek, jóllehet igen jól tudták, hogy nőkkel van dolguk, akik menekülni igyekeztek előlük. Az ön katonái azért lőttek rájuk, hogy megállásra kényszerítsék a menekülőket s közben több asszonyt agyonlőttek vagy súlyosan megsebesítettek. Ez történt Graspánnal, a hol az ön katonái asszonyainkat használták a harezterén fedezetül, de akiket mi aztán kiszabadítottunk. Mikor az ön katonái segítséget kaptak, újból sántítottak az asszonyok csoportjára. Különbben még sok hasonló dolgot mondhatnék el, de szükségtelennek tartom, mert ha Exzellenzciád bármelyik szavahihető katonáját megkérdi a dolog felől, mindegyik meg fogja erősíteni állításomat.”

### „Hotel Transsylvania.”

Nem vagyunk elég okosak, hogy kitaláljuk: miért ragaszkodik Lorber ur a Transsylvania szálloda bérlője olyan nagyon a német elnevezésekhez. E lapok hasábjain már nem először kérjük (mi már ezt is megtesszük) hogy szállodájának homlokzatáról *kegyeskedjék* levétni a „Hotel Transsylvania” s cserélje ki magyar czímmel. Nem okvetetlenkedésből hívjuk föl erre Lorber urat, hanem szerintünk ez így dukál s ezt nekünk követelni is jogunk van. Lorber urnak magyar vendégei vannak, magyar kenyérből él, de máskülönbben is megtehetné azt a *nagy szívességet*, minden megerőltetés nélkül s hogyha már ugy benne van a *németben és oláhban*, legalább tegye ki magyarul is, hogy ez a nagy épület nem más, mint „Erdély szálloda”.

Az eset különben úgy vált megint aktuálisá, hogy a főispáni installáció alkalmával több idegen ember egész megbotránkozással beszélt arról, hogy a *székely fővárosban* a legnagyobb szálloda, mely a leginpozánsabb épület egyuttal a főtéren, „Hotel Transsylvania” nevet visel. Ezt mi már rég hangoztatjuk, de úgy látszik ok nélkül, mert hát a vaskalap . . . a vaskalap . . .

## H I R E K.

Marosvásárhely, 1901. november 22.

### Volt csillagom . . .

Volt csillagom fönn az égen régente, Érttem égett, rám mosolygott onnan le. Érttem égett, rám mosolygott, ragyogott Minden este, míg végre kialudott.

Most, már sötét, bár csillagos fönn az ég Mind kiába nézem, érttem egy sem ég. Csak egy volt rajt ki érttem ragyogott Minden este, míg végre kialudott.

Nem is nézek soha többet az égre, Felfogadom a nagy Isten nevére.

Miért nézzek? Te voltál a kedvesem És te pihensz lent a sirban esendesen.

P. Szentmártoni Bálint.

— **Kossuth Ferenczet**, a függetlenségi és 48-as párt nagynevű vezérét és lánglelkű bajnokát lapunk szerkesztője is üdvözölte e hó 16-án a következő távirattal:

„Hatvanadik születésnapjának évfordulója alkalmából legőszintébb szerencsekívánatait nyilvánítja s további hazafias működéséhez sikert kíván

Sz. Szakáts Péter.

Ezt *Kossuth* a következő szavakban köszönte meg: Tekintetes Sz. Szakáts Péter urnak Marosvásárhely.

*Szívemből köszönöm megemlékezését.*

Kossuth Ferencz.

— **Rendkívüli közgyűlés a megyénél.** A megye törvényhatósági bizottsága f. hó 28-án rendkívüli közgyűlést tart. A 20 pontból álló tárgysorozat között igen fontos ügyek is kerülnek tárgyalás alá.

— **Első esküdtszéki tárgyalás.** Deczember 2-án kezdődik az esküdtszék ötödik ülészaka Legelső alkalommal Szorlea László és társai ligeti lakosok ellen. gyilkosság büntette miatt ülnek össze, hogy meghozzák Szorlea és társai ellen a süjtő verdiktet. Ezen kívül még hat esetben lesz esküdtszéki tárgyalás.

— **Bor.** Ilyen czímű szindarabbal kezdi meg előadásait f. hó 30-án *Krémer Sándor* szintársulata. A „*Bor*” *Gárdonyi Géza* három felvonásos népies története s ebben fordul elő *Gárdonyi* ismert alakjai: „*Göre Gábor*” és „*Durbints sogor*”. A *Bor* az idén került bemátatóra a budapesti nemzeti színházban és igen nagy sikert aratott.

— **Verekezés a lakodalmon.** Egyik helyi izraelita polgártársunknak nem kis szerencséje van. kedden két leányát adta férjhez egyszerre s ha szaoad indis-

kréteknek lennünk, mind a két leánya igen jó partit csinált. Volt is a család nagy örömben. Azonban sajnos, nincsen öröm öröm nélkül. A lakodalom napján este, mikor a nászosok tánczra perdültek a Sörházban rendezett menyegzői mulatságon, egy fiatal ember megsértette az egyik vőlegényt. Támadt erre iszonyu patália. A férfiak egymás hajába kapaszkodtak, a hölgyek elájultak s olyan skandalum támadt, hogy rendőri beavatkozáshoz kellett fordulni. Ezt azonban nem várták be a lakodalmások, hanem lecsendesedtek, s mint utóbb halljuk, kedélyesen tovább tánczoltak, mintha nem is történt volna semmi.

— **Tűz.** Ma délelőtt 10 óra tájban tüzet jelentettek az őranyára. A tűzoltóság ki is vonult, de mire megérkezett, a város kut közelében égő szalma kazalmár elhamvadt.

— **Hála-nyilatkozat!** Marosvásárhelyről, mint szülő városomból, a közelebbi napokban eltávozván, szorgos elutazásom miatt fogadják ezúton is jóakaró ismerőseim és jóbarátaim, hálás és őszinte nyilatkozatomat, illetve meleg köszönetemet, — azon lelkes támogatásért. — melyben engem, mint városi tisztviselőt szerény működésemben részletelni méltóztattak; magamat t. barátaim meleg emlékébe, továbbra is ajánlva, szíves üdvözléssel maradtam hű barátjok: *Lázár Benedek*, ny. főkapitány.

— **A tifusz széruma.** Már hetek óta folynak a kísérletek Páris valamennyi kórházában Chantemesse doktor tifusz szérumával. Az eredmény igen kitünő. Auber-villiersben a száz beoltott beteg közül kilencvennégy meggyógyult s a többi hat is csak azért halt meg, mert már nagyon későn oltották be. Akit a betegség hatodik napjáig oltottak be Chantemesse szérumával, az mind meggyógyult.

— **Gyermekgyilkos anyós.** Egy gonosz asszony borzasztó cselekményre képes a közbeszéd tárgyát Szilason. Özvegy Miksei Antalnénak hívják az elvetemült asszonyt, a ki két ártatlan gyermeknek a legborzasztóbb módon oltotta ki az életét. Raksa József szilasi lakosnak özv. Miksei Antalné leánya volt az első felesége, a ki hat évvel ezelőtt meghalt, két kis árvát hagyván hátra. Ezt a két kis gyermeket Mikseiné vette magához s nevelte őket. Raksa felesége halála után újra megnősült s a második házasságából is két gyermeke született, a kik közül az egyik három, a másik négy éves. Ez a két gyermek szálla volt Mikseiné szemében, mert azt hitte, hogy apjuk minden vagyonát erre a két gyermekre fogja hagyni. Raksa és az anyósa között e miatt gyakran voltak zivakodások, mindennek dacára Raksa az első feleségétől származott gyermekeket továbbra is ott hagyta anyósánál, mert nem akarta, hogy a gyermekek miatt otthon is veszekedés legyen. Ezt a körülményt az öreg asszony arra magyarázta, hogy Raksa egyáltalán nem akar törődni az első két gyermekkel. Mikseiné gyűlölete annyira ment a két mostoha gyermek iránt, hogy azok elpusztítását határozta el. A mult héten — mint nekünk írják — Mikseiné valami dologban elment Raksaékhoz. A házban csak a két kicsikét találta, mert édes anyjuk a szomszédban járt. A vén asszonynak pokoli terve támadt. Felkapta két kis gyermeket s azokkal a kertek alatt elszaladt haza. Otthon mind a két kicsikét bedobta az üres verembe s a verem ajtaját eltorlaszolta. A szülők jajveszékelve keresték a két kicsikét, de sehogysen tudtak rájuk akadni. Harmadnap Raksa elment az anyósához s ott kutatni kezdett, miközben felbontotta a verem ajtaját is, hol a két kis gyermek holttestét iszonyuan eltorzulva találta. Mikseiné e közben megszökött hazulról, de a csendőrség elfogta s átadta a törvényszéknek.

**Minden hölgy!** aki szép, és sima üde arczbőrt óhajt, s meg akar meckünni **szeplőktől, bőrkütyüktől, pörsekenektől stb.** az forduljon kizárólag csakis az én általános elismert **női pipere különlegességi osztályomhoz**, a hol eme szakbavágó minden világeztiknek ősmert különlegességek friss és jótállás melletti jó minőségben megérkeztek s azok a **legolcsóbb árak mellett** szerezhetők be

**BENŐ B. R.**

Illatszerezsnél, mint speciálstandál Marosvásárhelyt, Bolyai-uteza, Papp-palota.

## REGÉNY-CSARNOK.

### A hajótörés.

— Regény. —

Átdolgozta: \* \* \*

(Folytatás) 4.

Ekkor öt vagy hat matróz jelent meg a kajüt küszöbén. Suttogásukból világosan kitűnt, hogy a legénység szintén tanácskozott egymás közt s küldöttséget menesztett a kapitányhoz, a másodkormányos vezetése alatt. A közvedlen veszély meglazította a különben oly szigorú fegyelmet, s nem is várták a kapitány elhatározását.

— Signor kapitány! — kiáltott vezetőjük a küszöbét átlépve. Mire várunk még? Miért nem parancsolja, hogy a sajkákat vizre bocsássák?

— A kapitánynak föl sem tűnt az épen nem tiszteletteljes hang, melyen a kormányos szólt, s nem is felelt neki. Szegény: ő csak szeretett hajójára gondolt, két könyvessepp rezgett pilláin, talán az első, kis gyermekora óta.

— Mit mondott Vincenó? kérdé egy idő múlva a matrózhoz előlépve.

— Azt mondom és a többi is azt mondja, hogy a sajkákat vizre kell bocsátani!

E szerint elakarjatók hagyni a szegény Milott?

— Hát inkább pusztuljon el annyi emberélet — csak azért, hogy a hajót el ne hagyjuk, mely menthetetlenül veszve van?

— Nem, nem! — ordítottak a matrózok — nem akarunk elpusztulni. Vizre bocsátjuk a sajkákat!

— Jól van — bocsássátok le! — parancsolta a kapitány s felment a fedélzetre. De ne hirtelenkedjete, hogy föl ne forduljanak! Legyetek bátrak, fiúk! Ez a csapat itt gondoskodjék az élelmiszerekről a szakácscsal, ti meg bocsássátok le a nagy sajkát és a csónakokat!

— Csónakokat? — kiáltott a másodkormányos — hiszen csak egy van, a másikat elvitte az ördög az első zuhanyhullámmal, még tegnap este.

— Annál jobb, nem kell vele bajlódunk! — felelt a kapitány fájdalmas mosolylyal. Dévi, a csónakot ön veszi át. Én a sajkában elhelyezhetek 12 embert, a többiek — heten — majd elférnek a csónakban.

Nem volt vesztetni való időnk. Csakhamar lebocsátották a sajkát és csónakot. Most valóságos harc támadt, a matrózok mind a sajkába akartak szállni, mert erősebbnek tartották, nem is hallgattak a kapitány

vezényszavára, csak midőn névszerint megjelölte azokat, kik vele fognak menni, állt helyre a rend, mert azok most érvényesítették parancsát.

Ezután az élelmiszerek elhelyezéséhez fogtak és a tizenkét ember annyi enni-inni valót helyezett el a sajkában, mintha több heti utra készülnének.

Folyt. köv.

Főmunkatárs: *Oroszlány Gábor.*

## Hirdetmény.

Tompa község telekkönyve birtokszabályozás következtében átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX. az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t.-czikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t.-czikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbitésével kapcsolatosan foganatosított.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1., hogy mindazok, akik az 1886.

XXIX. 15 és 17 §§-ai alapján ideértve e §-oknak az 1889. XXXVIII.

t.-cz. 5 és 6 §-ában és az 1891. XVI.

t.-cz. 15 § a., pontjában foglalt ki-

egészítést is — valamint az 1889.

XXXVIII. t.-cz. 7. §-a és az 1891.

XVI. t.-cz. 15 §-a pontja alapján esz-

közölt bejegyzések úgy az 1886. XXIX.

t.-cz. 22 §-a alapján történt törlések

törvénytelenységét kimutathatják, e vég-

ből törlési kereseteket hat hónap alatt

vagyis **1902. évi május hó**

**20-ik napjáig** bezárólag a telek-

könyvi hatósághoz nyujtsák be, mert

az ezen meg nem hosszabbítható záros

határidő eltelte után indított törlési

kereset annak a harmadik személyn-

nek, a ki időközben nyilvánkönyvi

jogot szerzett, hátrányára nem szol-

gálhat.

2., hogy mindazok, a kik az 1886.

XXIX. t.-cz. 16 és 18 §-ainak eseté-

ben, — ideértve az utóbbi §-nak az

1889. XXXVIII. t.-cz. 5 és 6 §-ában

foglalt kiegészítéseit is — a tényleges

birtokos tulajdonjogának bejegyzése

ellenében ellentmondással élni kíván-

nak, írásbeli ellentmondásukat hat hó-

nap alatt **1902. évi május hó**

**20-ik napjáig** bezárólag a telek-

könyvi hatósághoz nyujtsák be, mert

ezen meg nem hosszabbítható záros

határidő letelte után ellentmondásuk

— többé figyelembe vétetni nem nem

fog. —

3., hogy mindazok, a kik a telek-

könyvi átalakítás tárgyában tett in-

tézkedések által, — nem különben

azok, a kik az 1 és két pontban kö-

rülirt eseteken kívül az 1892. XXIX,

t.-cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvankönyvi jogait bármely irányban sértve vélik — ide értve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-cz. 16 §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt vagyis **1902. évi május hó 20-ik napjáig** bezárólag nyújtják be, — mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításhoz közbejött téves beosztásból származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az amlített bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján — és csak az időközben nyilvankönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság Nyárad-Szeredában, 1901. évi november hó 2-ik napján.

236. 2—3. *Péterffy Albert.*

**Családi nemességek**  
kikutatása  
**és családfák összeállítása**  
szerény díjazással  
**= elfogadtatik. =**  
Bővebbet a kiadóhivatalban.  
223. 23—0.

A felső vasuti utcában, 119. szám alatt  
egy 3 szobából és bolt helyiségből álló

**csinos kőház**

a mely évente **300 frtot** jövedelmez

**jutányos áron eladó.**

Értekezhetni: **Kör-utca 47. sz. alatt.**

1—3. (241.)

## Dick Vilmos és Társa

Erdély legnagyobb divatruháza Tordán.

Fiokáruháza Kolozsvárt.

Szállit csakis utánvétellel, bérmentve alanti árjegyzék szerint.

### Árjegyzék.

Egy finom 2 személyes olajos paplan 2.75 kr.  
Egy finom minden színben létező klos paplan . . . . . 3.75 „  
Egy finom selyem utánzótt paplan 4.25 „  
„ „ paplan . . . . . 3.75 „  
„ „ valódi atlasz paplan . 6.75 „  
„ „ egész nehéz selyemből  
tiszta fehér vattával bélelt paplan 9.50 „  
Egy vég vászon 3.20, 3.75, 4— 4.50, 5.50 s a világon minden létező czikk bámulatos olcsó árban. Meg nem felelőt bérmentve visszaveszünk s a pénzt visszatérítjük.

225. 25—0. Teljes tisztelettel

**Dick Vilmos és Társa**  
Torda.

**Finom csemege szőlő**  
kapható

fehér 36, fekete 28 krajczárért

**Vadady F. Sándor**

fűszer- és csemege kereskedésében

M.-Vásárhelyt, Szt-György-utca.

(238.) 4—0.

### Vendéglő áthelyezés!

Tisztelettel hozom a t. közönség b. tudomására, hogy az eddig Kossuth-utczában fenn állott jónévű vendéglőmet az **Eötvös-utca 13. sz. alá**

**helyeztem át.**

Midőn még a n. é. közönségnek eddigi szives pártfogásáért köszönetet mondok, egyben kérem a jövőre is azt.

Kész szolgálattal

(214.) **Letzter Samu**

16—24. vendéglős.

## Felhívás!

Van szerencsém a t. közönséget értesíteni, hogy a füstölthus szezon beálltával üzletemben a következő füstölt áruk kaphatók: **Füstölt oldalas, füstölt kolbász, friss virsli, füstölt keiserfleis.**

**Páczolt és páczolatlan sonka és nyelv.**

Mindenféle felvágottak és házilag kezelt disznósír.

I. rendű marhahus kilója . . . 40 kr.  
Marha szegye . . . . . 32 „  
I. rendű borjúhús . . . . . 40 „  
II. rendű borjúhús . . . . . 32 „  
III. rendű borjúhús esontnélküli  
becsinált vagy gulyásnak való 24 „  
Sertéshus kilója . . . . . 40 „  
A nagy közönség szives pártfogását kéri

**Réthy János**

215. 8—0. **Kossuth Lajos-utca.**

## Olcsó! Tüzi-lécz raktár.

A n. é. közönség b. figyelmét bátorodom felhívni **Szentgyörgy kültelep** Felsővasut-utca 49/a szám alatt levő

**száraz tüzi-lécz raktáromra,** hol az elárusítást kis mértékben is eszközölöm. A raktárnál 100 kiló pontosan kimérve **55 krajczár.** Házhoz szállítva **65 krajczár.** Telefonszám **171.**

(227.) Tisztelettel  
**Beer Józsefné.**

**Hülesből eredő bántalmak ellen**

(köszvény, csusz, hát-, oldal-, derék-, kar- és lábfájás) gyors és biztos hatása bedörzsölő gyógyszer a

**Rheuma-kenőcs.**

Párszori bedörzsölésre a legkinosabb fájdalmakat is megszünteti. — Ára 1 és 2 korona.

**Erdélyi fogcsepp,**

a legerősebb fogfájást pár perc alatt elmulasztja. — Ára 60 fillér.

Kaphatók egyedül a

**dr. BERNÁDY-féle gyógyszerertárban**

Marosvásárhelyen a legrégebb, kitünő hírnévnek örvendő gyógyszerertár.

(226.) 32—0.